

[Elisabeth Bruun Olesen]

der på de steder, hvor man har kunnet tilkæmpe sig en ordentlig lokalaftale.

Ligesom man har en ferielov, kunne man også have en lov, der gav disse kvinder en hjælpende hånd, så de ikke skulle gå i angst for at abortere, når de var gravide, og når der var denne risiko.

Dette med angsten leder mig så over til den sidste taler. VS ønsker ikke at fremtvinge et eller andet massehysteri eller en angst, det ville ligge os fjernt; men man skal jo heller ikke være blind for de farer, der eksisterer. Virkeligheden er, dels at der er en risiko for fosterskader, dels at man helt konkret ved – og det er ikke bare noget, der er en risiko for, det er noget, man ved – at man rent fysisk får dårlig ryg, at man får dårlige øjne, osv. Det er dokumenteret, det er endda meget veldokumenteret, og så er det selvfølgelig en opgave at afhjælpe disse mangler, så arbejdskraften ikke bliver syg af at gå på arbejde, også selv om sygdommen ikke har dødelig udgang; det har en dårlig ryg jo ikke.

Vi mener, det er nødvendigt, at også de folk, som ikke har et ordentligt arbejdsmiljø, får et arbejdsmiljø, som ikke kræver lig på bordet, og at alle er sikret det; ikke kun dem, der arbejder steder, hvor der er en faglig aktivitet, der har kunnet tilgodese det.

Hr. Estrup roste for så vidt forslaget og sagde, at der var mange rigtige ting i det, og at det var fornuftigt og rigtigt at interessere sig for problemstillingen. Det er da altid noget, at man synes, det er rigtigt og fornuftigt at interessere sig for problemstillingen. Så kan man da komme så langt, at man kan finde ud af, hvordan man kommer videre, hvordan man får nogle af intentionerne i vores forslag tilgodeset, når man ikke er enig i den måde, vi har gjort det på. Jeg skal igen præcisere, at det ikke er en ultimativ ting, at det lige netop bliver dette forslag, der bliver vedtaget.

Jeg forstod hr. Estrups ord sådan, at hr. Estrup var meget enig i punkterne vedrørende teknologivurdering og overvågning. Vi er meget villige til at trække disse ting ud af forslaget, så man måske kan komme videre på disse enkeltfelter. Hvis vi ikke kan få det hele på én gang, er vi skam også meget villige til at tage lidt ad gangen, og hvis udvalgsarbejdet kan skaffe os en mulighed for det, skulle vi da være glade.

Hr. Kofod-Svendsen var inde på, at man især var enig i det, der stod under pkt. 2, litra b), nemlig at gravide kvinder skal have lov til at flytte til andet arbejde uden tab af anciennitet. Det er jeg meget glad for at hr. Kofod-Svendsen sagde. Under en tidligere forespørgselsdebat om dette spørgsmål blev det fra Venstres side sagt af fru Hanne Severinsen og også fra Det Radikale Venstres side, nemlig af fru Lone Dybkjær, at man var meget villig til at kigge netop på problemet i forbindelse med de gravide. Hvis man stadig væk mener det – hr. Kofod-Svendsen præciserede, at det mente hr. Kofod-Svendsen – er vi også meget villige til at trække dette ud og prøve, om vi i udvalgsarbejdet kan skaffe flertal for dette punkt. Det ser jo sådan ud, hvis folk ikke bare siger det, men også mener, at der skal handling bagved. Det synes jeg er et meget positivt skridt, og jeg håber, at det ikke bliver ved snakken.

Når man taler om ny teknologi – og det gør man jo hele tiden – er det nødvendigt at præcisere, at det er andet og mere end teknikken. Det er også den måde, arbejdet bliver udført på, den måde, det er organiseret på, og de produkter, der kommer ud af det. Teknologi har altså en meget bredere betydning end teknik, og det er derfor, vi har præciseret i forslaget, at vi ønsker at bryde den skarpe arbejdsdeling, der er.

Vi ønsker ikke et samfund, hvor nogle mennesker er bundet til at sidde på deres arbejdsplads en hel dag og ikke lave andet end skærmarbejde. Jeg mener, at det simpelt hen forkrøbler folk både psykisk og fysisk, og derfor må man gå ind i arbejdsgivernes ret til at lede og fordele arbejdet og sige, at der skal være andet arbejde at få end skærmarbejde.

Kombinerer man det, man laver ved skærmen på sin arbejdsplads, med det liv, vi efterhånden lever uden for arbejdslivet, nemlig i det daglige, hvor man er udsat for en massiv påvirkning fra computere, fra fjernsyn, fra alle mulige former for elektroniske hjælpemidler, og ser de to ting i sammenhæng, viser undersøgelser jo, at der opstår en ny form for teknokratisk menneske, eller hvad skal man kalde det, et menneske, som er så påvirket af teknologien, at det simpelt hen mister evnen til at fungere på en god måde følelsesmæssigt. Det viser undersøgelser fra